



Datum van inontvangstneming : 11/12/2017

Zaak C-627/17**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

8 november 2017

Verwijzende rechter:

Okresný súd Dunajská Streda (Slowakije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

18 september 2017

Verzoekende partij (eiseres):

ZSE Energia a.s.

Verwerende partij (verweerster):

RG

[OMISSIS]

BESCHIKKING

De Okresný súd Dunajská Streda (rechter voor het district Dunajská Streda, Slowakije) heeft in de zaak met als voorwerp een geringe vordering van de verzoekende partij (eiseres): ZSE Energia, a.s., [OMISSIS] Bratislava, [OMISSIS] op de verwerende partij (verweerder): RG, [OMISSIS] Vojka nad Dunajom [OMISSIS], met interveniënte: ZSE Energia CZ, s.r.o., [OMISSIS] Brno, Tsjechië, [OMISSIS] voor een bedrag van 423,74 EUR en bijkomende kosten,

beslist als volgt:

[OMISSIS] De volgende prejudiciële vragen worden aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voorgelegd:

1. Dient het begrip „een van de partijen” als bedoeld in artikel 3, lid 1, van verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen (PB 2007, L 199, blz. 1; hierna: „verordening nr. 861/2007”), aldus te worden uitgelegd dat het ook de „interveniënt” omvat, te weten een

persoon die aan de procedure deelneemt, die noch de verzoekende partij (eiser) noch de verwerende partij (verweerder) is, maar in de procedure optreedt om het betoog van de verzoekende partij (eiser) of de verwerende partij (verweerder) te ondersteunen?

2. Voor het geval de „interveniënt” niet als een „partij” in de zin van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 861/2007 kan worden beschouwd:

valt een bij formulier A in bijlage I van verordening nr. 861/2007 ingeleide procedure tussen de verzoekende partij (eiser) en de verwerende partij (verweerder), overeenkomstig artikel 2, lid 1, juncto artikel 3, lid 1, van verordening nr. 861/2007 binnen de werkingssfeer van die verordening, wanneer zij hun woonplaats in dezelfde lidstaat als die van het aangezochte gerecht hebben en enkel de „interveniënt” zijn woonplaats in een andere lidstaat heeft?

Om deze redenen

I. DE FEITEN

1. De Okresným súdom Dunajská Streda behandelt momenteel een aantal procedures **[OR.02]** waarvan de juridische aard onzeker is. De rechter en verzoekende partij (eiseres) zijn het meer bepaald oneens over de vraag of dergelijke procedures binnen de werkingssfeer van verordening nr. 861/2007 vallen. **[OMISSIS]** [inleiding]
2. Verzoekende partij (eiseres) heeft bij de rechtbank een schuldvordering (vorderingsformulier) ingediend en daarbij formulier A van Bijlage I bij verordening nr. 861/2007 gebruikt. Onderdeel 2 van dat formulier is twee keer ingevuld, met de gegevens van een „verzoekende partij 1” en die van een „verzoekende partij 2”. De vennootschap ZSE Energia, a.s., met zetel in de Slowaakse Republiek, was als verzoekende partij 1 aangeduid, terwijl de vennootschap ZSE Energia CZ s.r.o. als verzoekende partij 2 was aangeduid. De onderdelen 7.1, 7.2, 7.3 en 7.4 bevatten een specificatie van het voorwerp van de in geding zijnde schuldvordering – de hoofdsom van 423,74 EUR, de proceskosten en de contractuele moratoire rente tegen 0,05 % per dag vanaf 15 januari 2015. In onderdeel 8 (nadere gegevens over de vordering), werd echter enkel de veroordeling van de verwerende partij (verweerder) tot betaling van de schuldvordering aan verzoekende partij 1 (ZSE Energia, a.s.) gevorderd. In het vorderingsformulier werd bovendien gepreciseerd dat verzoekende partij 2 (ZSE Energia CZ, s.r.o.) op 13 september 2016 met verzoekende partij 1 een commissieovereenkomst had gesloten. In die raamovereenkomst was bepaald dat verzoekende partij 2 zich ertoe verbond bepaalde schuldvorderingen van verzoekende partij 1 te beheren, in te vorderen en te liquideren, waaronder de schuldvorderingen op verweerder. Verzoekende partij 2 had voor haar diensten recht op een vergoeding van 3 % van het totaal van de ingevorderde schuldvorderingen. Op basis daarvan heeft verzoekende partij 2, met een apart

document als bijlage bij het vorderingsformulier, aan de rechtbank meegedeeld als interveniënte deel te nemen aan de lopende procedure, als bedoeld in artikel 81 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, aangezien zij een juridisch belang had bij de uitkomst van de procedure.

3. De rechtbank heeft met behulp van formulier B aan beide verzoekende partijen verzocht om het vorderingsformulier te corrigeren. Zij wees erop dat terwijl het vorderingsformulier de gegevens van de twee verschillende verzoekende partijen bevatte, onderdeel 8 enkel een vordering tot betaling van schuldvordering aan verzoekende partij 1 vermeldde. De rechter betwijfelde daarom dat verzoekende partij 2 de hoedanigheid van verzoekende partij (eiseres) in de eigenlijke zin van het woord had verworven en vroeg dat ofwel enkel verzoekende partij 1 op het vorderingsformulier zou worden vermeld, ofwel in het formulier zou worden verduidelijkt welke schuld aan verzoekende partij 2 diende te worden betaald. In antwoord op dat verzoek heeft verzoekende partij 1 een gecorrigeerd formulier A ingediend dat enkel ZSE Energia a.s. (de oorspronkelijke verzoekende partij 1) als „verzoekende partij” vermeldde. De oorspronkelijke verzoekende partij 2 werd in het vorderingsformulier uitdrukkelijk enkel als „interveniënte” aangeduid.

II. Unierecht en nationaal recht

4. De verwijzende rechter heeft zijn overwegingen in de verwijzingsbeslissing uitdrukkelijk op overwegingen 7, 8 en 11 en op artikel 1, lid 1, artikel 2, lid 1, artikel 3, lid 1, en artikel 19 van verordening nr. 861/2007 gebaseerd. [OMISSIS] [overwegingen ten aanzien van *iura novit curia*]
5. Krachtens artikel 19 van verordening nr. 861/2007 wordt de Europese procedure voor geringe vorderingen subsidiair beheerst door het procesrecht van de lidstaat waar de procedure wordt gevoerd. In de Slowaakse Republiek gaat het meer bepaald om het wetboek van burgerlijke rechtsvordering (wet nr. 160/2015). In de onderhavige zaak is artikel 81 van belang, dat bepaalt:

„Interveniënt is wie deelneemt aan de procedure naast de eiser of de verweerder en een juridisch belang heeft bij de uitkomst van de procedure”. [OR.03]

III. Noodzaak van een prejudiciële beslissing en redenen voor de verwijzing

6. De verwijzende rechter moet in de onderhavige zaak oordelen over de vorderingen van de verzoekende partij (eiseres) op de verwerende partij (verweerder) die zijn ingesteld met behulp van formulier A – vorderingsformulier in bijlage I bij verordening nr. 861/2007. Bij die verordening is een bijzondere procedure ingesteld voor de invordering van geringe schuldvorderingen in grensoverschrijdende zaken. Zij bevat daarvoor enkele specifieke procedurele bepalingen (de artikelen 5 tot en met 16) en vereenvoudigde regels inzake de erkenning en tenuitvoerlegging (de artikelen 20 en 21). De beslissing die wordt gegeven in het kader van de procedure waarin nr. 861/2007 voorziet, wordt gecertificeerd in de zin van artikel 20, lid 2, door gebruik te maken van standaardformulier D in bijlage IV bij die verordening.

7. Hieruit volgt dat het aangezochte gerecht al op het moment van de inleiding van de procedure moet weten of hij verordening nr. 861/2007 of een ander – nationaal of eventueel Unierechtelijk – procesvoorschrift moet toepassen. Daarom moet al van bij de instelling van het beroep (vordering) duidelijk zijn of de vordering binnen de werkingssfeer van die verordening valt. In de onderhavige zaak heeft de rechtbank verzoekende partij 1 bij bericht van 9 november 2016 in kennis gesteld van haar twijfels over de toepasselijkheid van verordening nr. 861/2007, als bedoeld in artikel 4, lid 3, van die verordening. Volgens de verwijzende rechter dient daarom krachtens artikel 267, tweede alinea, VWEU om uitlegging van verordening nr. 861/2007 te worden verzocht, teneinde de onderhavige zaak te kunnen afdoen. [OMISSIS] [overwegingen ten aanzien van de bevoegdheid van het Hof van Justitie]

Vraag 1

8. Die vraag betreft in wezen de uitlegging van het begrip „grensoverschrijdende zaak” als bedoeld in artikel 3, lid 1, van verordening nr. 861/2007. Daaronder wordt verstaan een zaak waarin ten minste een van de partijen haar woonplaats heeft in een andere lidstaat dan de lidstaat van het aangezochte gerecht. Verordening nr. 861/2007 bepaalt echter niet wat onder het begrip „partij” moet worden verstaan. De situatie is nog ingewikkelder door de onduidelijke formulering van de Slowaakse versie van de tekst van de verordening, die op verschillende plaatsen afwijkt van de standaardterminologie van het procesrecht en op een onbegrijpelijke manier de begrippen „schuldvordering” en „vordering tot betaling van de schuldvordering/vorderingsformulier” door elkaar haalt.
9. In de Slowaakse versie van de tekst van verordening nr. 861/2017 worden voor de partijen bij de Europese procedure voor geringe vorderingen de neutrale begrippen „navrhovateľ” [„verzoekende partij”] en „odporca” [„verwerende partij”] gebruikt. Volgens vaste rechtspraak van het Hof moeten de Unierechtelijke bepalingen uniform worden uitgelegd en toegepast in het licht van de tekst in alle talen van de Unie. Wanneer er tussen de verschillende taalversies van een tekst van Unierecht verschillen bestaan, moet bij de uitlegging van de betrokken bepaling worden gelet op de algemene opzet en de doelstelling van de regeling waarvan zij een onderdeel vormt (arrest van 17 mei 2017, ERGO Poist’ovňa, C-48/16, EU:C:2017:377, punt 37).
10. In de Tsjechische, Duitse, Kroatische, Hongaarse, Poolse en Sloveense versies van verordening nr. 861/2007 worden – respectievelijk – de begrippen „žalobce”/ „žalovaný”, „Kläger”/„Beklagte(r)”, „tužitelj”/ „tuženik”, „felperes”/„alperes”, „powód”/„pозwany” en „tožeča stranka”/„tožena stranka” gebruikt. Voor zover de verwijzende rechter heeft kunnen achterhalen in het nationale recht van Tsjechië, van Duitsland, van Kroatië, van Hongarije, van Polen en van Slovenië, gaat het om begrippen die in de respectieve [OR.04] nationale rechtsordes worden gebruikt om de partijen in een gebruikelijke procedure op tegenspraak aan te duiden. Het eerste van de twee aldus omschreven concepten (uitgedrukt met de begrippen žalobce, Kläger, tužitelj, felperes, powód, tožeča stranka) verwijst naar

de partij die de vordering instelt bij de rechtbank om haar eigen rechten ten aanzien van de andere partij te laten gelden. Het tweede van de twee concepten (uitgedrukt met de begrippen žalovaný, Beklagte(r), tuženik, alperes, pozwany, tožena stranka) verwijst naar de partij tegen wie de vordering is gericht en die op grond van de vordering zou moeten worden veroordeeld tot iets in het voordeel van de andere partij die de vordering heeft ingeleid (de betaling van een geldsom, de teruggave van een goed, de erkenning van een recht, enzovoort). De Slowaakse versie van verordening nr. 861/2007 wijkt aldus af van de standaardterminologie die in het Midden-Europese recht wordt gebruikt. Uit de vergelijking met de andere taalversies kan echter worden afgeleid dat de in de Slowaakse versie gebruikte begrippen „verzoekende partij” en „verwerende partij” in die zin moeten worden uitgelegd.

11. Een bijkomend argument ter ondersteuning van die conclusie is de systematiek van verordening nr. 861/2007, die strikt enkel de rechten en plichten van twee partijen in de procedure regelt: de verzoekende partij (eiser) en de verwerende partij (verweerder). In de verordening is bepaald dat de verzoekende partij haar eigen schuldvordering tegen de verwerende partij aanvoert (cf. overweging 11 van verordening nr. 861/2007). Artikel 5, lid 2, van verordening nr. 861/2007 bepaalt dat de vordering (formulier A) aan de verwerende partij wordt betekend, te weten de partij tegen wie de schuldvordering is gericht. Deze kan, in de zin van artikel 5, lid 6, van de verordening, een tegenvordering indienen (hier wordt in de Slowaakse versie abusievelijk het begrip „protipohl'advke” [„te verrekenen schuldvordering”] gehanteerd) door gebruik te maken van standaardformulier A, dat aan de eiser moet worden betekend. In de verordening is er dus niet in voorzien dat de standaardformulieren A en C aan andere personen worden betekend. Volgens de verwijzende rechter is de procedure voor geringe vorderingen daarom enkel een procedure tussen de partij die de schuldvordering heeft ingeleid (verzoekende partij – schuldeiser) en de partij van wie de betaling wordt gevorderd (verwerende partij – schuldenaar). Verordening nr. 861/2007 voorziet niet in de deelname van derden en dus kunnen derden niet onder het begrip „partij” als bedoeld in artikel 3, lid 1, van die verordening vallen.
12. Ook de doelstelling van verordening nr. 861/2007 leidt tot dezelfde conclusie. Uit de overwegingen 7, 8, 11 en artikel 1, lid 1, van die verordening blijkt dat het doel ervan is de invordering van de schuld voor schuldeisers te vereenvoudigen wanneer zij hun woonplaats in een ander lidstaat dan de schuldenaar hebben, of wanneer zij om een bepaalde reden hun vordering bij een rechter van een andere lidstaat moeten instellen. Omgekeerd is het doel van de verordening niet om de verhoudingen tussen schuldeisers en schuldenaren ingewikkelder te maken wanneer zij hun woonplaats in dezelfde lidstaat als de rechter hebben. Wanneer aan de procedure een derde deelneemt die als enige zijn woonplaats in een andere lidstaat dan die van gerecht heeft, zou dat aanleiding geven tot een situatie die niet in verordening nr. 861/2007 is voorzien. In een dergelijk geval zal er tussen de schuldeiser en de schuldenaar immers geen probleem zijn om de schuldvordering geldend te maken; problemen zouden zich enkel voordoen als gevolg van de deelname van de derde, die echter noch schuldeiser, noch schuldenaar is.

Aangezien de Europese procedure voor geringe vorderingen logischerwijs niet ingesteld kan zijn voor een dergelijke situatie, kan niet worden geoordeeld dat het begrip „partij” als bedoeld in artikel 3, lid 1, van verordening nr. 861/2007, een andere persoon omvat dan de schuldeiser en de schuldenaar van de ingestelde vordering.

Vraag 2.

13. Deze vraag is logischerwijs verbonden met vraag 1. Als het begrip „partij” als bedoeld in artikel 3, lid 1, van verordening nr. 861/2007 enkel verwijst naar „verzoekende partij – schuldeiser” en naar „verwerende partij – schuldenaar”, om het grensoverschrijdende karakter van de zaak te beoordelen, dan zijn enkel de woonplaats van die partijen en de zetel van het aangezochte gerecht relevant. De in punt 12 van deze beschikking vermelde argumenten leiden tot dezelfde conclusie. **[OR.05]**
14. Volgens de verwijzende rechter sluit dit de deelname van een partij die geen interveniënt¹ is niet uit, voor zover die deelname in overeenstemming met het nationale recht van het aangezochte gerecht is. Een dergelijke conclusie volgt meer bepaald uit artikel 19 van verordening nr. 861/2007, dat verwijst naar de subsidiaire toepassing van het nationale procesrecht. In Slowakije gaat het vooral om het aangehaalde artikel 81 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, waarin de voorwaarden voor deelname van de interveniënt aan de procedure zijn geregeld. De deelname van een dergelijke derde en zijn woonplaats zijn in het licht van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 861/2007 echter irrelevant om te bepalen of de zaak al dan niet grensoverschrijdend is.

[OMISSIS] [procedurevoorschriften]

[OMISSIS] [informatie over de rechtsmiddelen]

[OMISSIS]

¹ Noot van de vertaler: in het licht van de prejudiciële vraag en het hele punt 14 wordt allicht wel de interveniënt bedoeld.